

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת וישב

כ' כסלו תשפ"ה
שנה ב"ד גליון א'קצא

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	5:21	4:18	5:53
ירושלים	5:20	4:04	5:57
באר אפרק	5:32	4:13	5:44

פרשת וישב

הנה צדיקים הפליגו מאוד במעלת לילות החורף הארוכים, המסוגלים לעסוק בהם בתורה בהתמדה גדולה, ואכן כך היה דרכם של צדיקים הקדמונים שהתמידו ועסקו בתורה לילות רצופים, והפליגו במעלות לילות החורף שהם ארוכים ואפשר להשתקע בהם בלימוד התורה וביר"ש.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

על מעלת לילות החורף הארוכים ועל החשמונאים הקדושים שניצחו את היוונים

ללכת לסדר עניניו, בהכרח צריך הוא להמתין עד אור הבוקה, ובשעות הללו יכול הוא לעסוק בתורה ללא שום מפריעים וטירדות.

ומסופר על הגה"ק הסטייפלער זצ"ל, שהיה יושב ועוסק בתורה הרבה בלילות, והיה אומר שהוא מרגיש שיותר קל ללמוד בלילה.

מפני שהמוח צלול ובהיר יותר בלילה, ובשלימוד התורה בלילה הוא זוכה לחדש חידושים עמוקים יותר, מי הלילות מסייעים לו ללמוד בבחינת ובקלארקיטי. והשכנים שהתגוררו בסמיכות לביתו מספרים שהיו שומעים בחצר את קולו מתנגן בנעימה בהתמדת התורה, ולפעמים אפי' ויתר על תפלה כותיקין, כדי שיוכל ללמוד כל הלילה ברציפות.

אמנם צריך לדעת לנצל את הלילות כראוי, כי בישיבות היו הרבה בחורים שהיו רגילים להיות נעורים בליל שישי, ובפרט היה הדבר נהוג בישיבות ליטא, אבל אם לא מנצלים את הלילה, אז בתחילת הלילה חושבים הרי הלילה ארוך ועדיין יש זמן רב, 'עוד הלילה גדול', הרי השעה היא רק אחת עשרה ועד השעה שש בבוקר יש זמן רב, ומתהלך לו בנחת, וביני ביני כדאי לאכול ולשתות קצת וכו', אך הזמן רץ, ולפתע הוא רואה שהשעה היא כבר חמש בבוקר, ועדיין לא הספיק ללמוד הרבה, וכך חולף ועובר כל הליל שישי, וכבר צריך להזדח למצוא מניין כותיקין. לכן צריך להתנהג בדעת ובתבונה, מי שרוצה להיות ניעור בליל שישי, יתיישב תיכף בתחילת הלילה ללמוד בהתמדה גדולה וברציפות, כי בלא"ה יוכל להפסיד את הלילה בלא כלום.

והנה בגמ' (עירובין סה, א) נחלקו האמוראים, רב יהודה אמר 'לא איברי לילה אלא לשינתא', ורבי שמעון בן לקיש אמר 'לא איברי לילה אלא לגיירא'. ובתוה"ק יש פירושים עד אין סוף, ויתכן לומר דלא פליגי, ותלוי כל אחד כפי מוחות נפשו, דהנה הגה"ק הסטייפלער זצ"ל שאמר שיש לו הארה מיוחדת ללמוד בלילה, וכלפי כל אלו שיש להם הארה ללמוד בלילה, אמרו 'לא איברי לילה אלא לגיירא'. ולא ידך גיירא ישנם רבים שאין להם הארה זו, ובלילה מתעייפים מאוד, ואם יהיו נעורים ללמוד בלילה לא יספיקו ללמוד הרבה מחמת העייפות, וביום יהיו עייפים מחמת שהיו נעורים כל הלילה, וממילא יפסידו גם את הלילה וגם את היום, ויצאו קרה מכאן וקרה מכאן, וכלפי אנשים כאלה אמרו 'לא איברי לילה אלא לשינתא', ובודאי עדיף שיקדימו ללכת לישון בלילה וישכימו ללמוד באשמורת הבוקר, וימשיכו ללמוד לאורך כל היום בהרחבת הדעת.

ומעתה י"ל דרב יהודה ורשב"ל לא פליגי, אלא רב יהודה דיבר להבורה אחת ורשב"ל להבורה אחרת, והעיקר הוא שיתאמץ אדם להיות שקוע בלימוד התורה"ק.

המשך בעמ' ב'

יש מאמר צדיקים נאך די הייליגע טעג קומט די הייליגע נעכט', ורבות מסופר על הרה"ק בעל בית אהרן מקארלין זי"ע ועל עוד צדיקים קדושים, שאין לנו השגה ואין אנו יכולים להשיג שום השגה בהם ובקדושתם, אבל כל סיפורי מעשי הצדיקים צריך להביא אותנו לידי התעוררות תשובה, וצריכים אנו לעשות חשבון הנפש, שאם צדיקי אמת היו גדולים כ"כ, א"כ צריכים אנו עכ"פ לעשות תשובה ולהתעלות בפשטות בתורה וביר"ש ומידות טובות.

ומסופר על הרה"ק בעל בית אהרן מקארלין זי"ע שכאשר חלפו להם הימים הטובים של חודש תשרי, הי' לו הלישות הדעת, אנא אנו באים, אחר חודש תשרי קדוש שכזה, אחרי הימים הטובים והקדושים, שצדיקים בערו באש מתלקחת בעבודת הקודש בשבתות הקדושים ובימים טובים הקדושים, ולא הצליח לפעול בעצמו לעזוב ימים קדושים שכאלה ולהכנס לשגרת ימי החול. והיה מתבונן במעלת וקדושת ימי חודש אלול, ראש השנה, עשירי, יוה"כ, והימים שבין יוה"כ לסוכות, והג הסוכות, והוה"מ, והושע"ר, ושמיני עצרת ושמחת תורה, וכשהגיע מוצאי שמחת תורה לא הצליח להיפרד מקדושת המועדים, אך בזאת התחוק בדעתו ואמר, הרי כעת באים הלילות הארוכים של החורף, הלילות שאפשר לעסוק בהם בתורה באריכות ובהתמדה גדולה, ובוה נתישב בדעתו עליו. וכך היו הרבה צדיקים שדיברו בהפגלות אודות לילות החורף.

ויש להתבונן בענין זה, מה המעלה המיוחדת של הלילות הארוכים יותר מהימים הארוכים, וכי רק בלילות צריך לעסוק בתורה? ומה עם ימי הקיץ הארוכים? למה לא שמענו שצדיקים יפליגו במעלת ימי הקיץ הארוכים? ובתוה"ק יש פירושים עד אין סוף, וכן גם במאמרי צדיקים יש פירושים עד אין סוף. ובפשטות י"ל, שבמשך היום אדם טרוד על המחיה ועל הכלכלה ויש לו מפריעים מהבלי הזמן, הבנקים פתוחים, המפעלים עובדים, והחנויות פתוחות, ויש הרבה סיבות וטירדות שונות ומשונות, מי הרי צרכי עמך מרובים, וזה עלול לגרום לביטול, יש מי שהולך לבנק להכניס מליון... ויש מי שהולך להכניס חצי מליון... ולפעמים צריך להוציא מליון... ואח"כ צריך לחזור ולספור את הממון אם באמת יש כאן מליון או שחסר מעט... ובנוסף לזה בני אדם מדברים ומספרים עניני חדשות שונות. בקיצוד הדבר, במשך היום יש לו אדם עיסוקים ומפריעים רבים, אשר גורמים להפסקות ברציפות לימוד התורה הק'. אבל העוסק בתורה בלילה, אין בנקים, אין עסקים, ואין חנויות, הכל סגור ומסוגר, וממילא כל מי שחשקה נפשו לעסוק בתורה, יכול לשבת וללמוד שעות ארוכות ברציפות גדולה, ולכן קילסו צדיקים את לילות החורף, שהלימוד בלילה הוא לימוד רצוף בלא הפסק, כי אם רוצה

דגון של יוסף

במשנת מרן רביה"ק הרמ"מ ובנו רבינו הקוה"ט

אלה תולדות יעקב יוסף וגו' (ל, ב)
ברש"י ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רגונו של יוסף, צדיקים מבקשים לישב בשלוח אומר הקב"ה לא דיין מה שמתוק להם לעוה"ב אלא שמבקשים לישב בשלוח בעוה"ב, ע"ש.

ידוע מ"ש הרה"ק מלובלין זי"ע הדפי' הוא בניחותא. ואפשר לבאר עוד, דהכונה שביקש יעקב לנוח בשלות עולמים, מנוחה נכונה ואמיתית בעולם שכולו טוב, שוב קפץ עליו רגונו של יוסף, הכונה דיעקב אבינו ע"ה ראה שיוסף עדיין צריך לעבור נסיון,

וכמו שרש"י פ"י להלן ע"ה (לט, יא) ויבא הביתה לעשות מלאכתו וגו' שנראית לו דמות דיוקנו של אביו, דיוסף התגבר בזכות שנראתה לו דמות דיוקנו של יעקב אביו,

וי"ל דזאת שייך ביותר כשיעקב עדיין בחיים, דלאחר מיתה אין דמות הדיוקן משפיעה כ"כ, כול' שעלה מנחשבתו של יוסף שהרי יצטרך עוד להיראות עם אביו ואיך יעלה אל אביו אם הלילה ישלך, והרי אביו יבחין מיד בכתם של רוג, שאפפוהו, ובכך ניצל מרשת היצר וזה שייך רק בעודנו יעקב אביו חי כמובן.

ובזה מדוייק שפיר הלשון רגונו של יוסף, דהכונה ע"פ דאיתא (ברכות ה) לעולם ירגיז אדם יצר הטוב על יצר הרע שנאמר (תהלים ז, ה) רגו ואל תחטאו, הרי דמלחמת היצר נקרא בכינוי של רוג, והכא נמי קפץ עליו רגונו של יוסף היינו מלחמת היצר שהי' לו ליוסף, והוצרך להצלה ע"י דמות דיוקנו של אביו,

וזה היה הגורם ליעקב אבינו ע"ה שיתעכב עוד בעוה"ב כאמור.

ובענין זה, כ"ק מרן אמרו זצוק"ל [מרן הרמ"מ זי"ע] היה מספר מזקנו הרה"ק מרן רבי דוד צבי שלמה זיע"א שהיה מרבה לספר ולשוחח עם אחד מפשוטי הקהל על דא ועל הא בשפה הערבית, ואף באמצע עריכת שולחנו הטהור בתוך הסוכה בליל הושע"ה, ולא ידעו להבין פשר הדבר,

עד שלמים נסע הלה לאמריקה שהי' בימים ההם סכנה ליהודי שומר תומ"צ לשהות שם, וכשחזר סיפר בתואנה לחבריו כי לא עלתה לו הטיול הערבית, ולא הי' יכול ליהנות בשום מקום שחוק והוללות, כי בכל זמן עלתה על פניו דמות דיוקנו של מרן הרדצ"ש וענינו שם על ענינו וכאילו מעכבה מליכנס למקומות המפוקפקים, והי' חושב לעצמו איך יוכל ליכנס שם הרי יחזור לארה"ק ואיך יעמוד בפני רבי דוד"ל, ובכך כל שעשועיו עלו על שרטון,

ואז הבינו כולם את מנהגו של מרן הרדצ"ש שהי' מתרועע עם הלה משך זמן רב, והכל בכדי להצילו מודת שחת.

חודש כסלו התשנ"ג ימי האורה להודות ולהלל
לאחי ורעי היקרים לי כנפשי, דורשי ומבקשי ליראה ד' ולעבדו, מותפלי ומסתופפי בצל בית מדרשנו דעי', בעיר ברוקלין - ניו-ארק יצ"ו.
חיים וברכה ושלו"ם, הגנה האהבה מגלגלת השורה אהבה גלויה ומסותרת אהבה התלויה בנקודה הפנימית שבלב אהבה המולדת לבבות כאיש אחד בלב אחד לדורש את ד' לאהבה וליראה אותו ולעבדו בכל לבב בכל נפש ובכל מוח.
ומתוך אהבה הנני בא אליכם אנ"ש ידידי היקרים דעי' אשר שמתם אותי הש' הנ' והנ' אלוף ראשיכם ואולי בזכות הרבים אוכה ואיבנה גם אנכי בתשנ"ו.
הנני בזה בלשכתם היות וב"ה וב"ש כינו למקדש מעט בית ד' אשר בו יסתופפו אנ"ש דעי' לתורה ולתפלה ולשבת אחים גם יחד באהבה ואחווה ורעות, וכבר דברנו ובאנו בכתובים בענין החשוב והנשגב שביט ד' ירגיש כאו"א מאנ"ש כביתו ממש ואל יעזוב ביתו-בית ד' ריקם, כי"א מומן לזמן זמנים טובא יפקוד בית ד'-ביתו נ"ק

אגרת קודש מי"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זיע"א בימי ההנוכה מתגלה האור הגנוז

אם ללמוד אם לעבודה זו תפלה אם למסיבת רעים אהובים ואם לבא לחונן כותל"ה הק' שלא יהי ח"ו שומקין, כי"א בית ד' מלא ומלא ברכת ד' לכל הבאים בתוכה ומסתופפים בצ"ק.
וכמו"כ הנני לעורר ולהכריז על אשר שוחחנו דברנו ובאנו בכתובים על שבג רוממות הענין של סעודת ר"ה בצוואת בהיכל בית המדרש.
ואת עלית הדעה והדבור לחי עולמים ומי שיש בו דעה אינו מספיק בשיהיה בטלה בשעת הדבור לחי עולמים היא התפלה העומדת ברומו של עולם כמאמרו חז"ל. **ואני** עי"כ ממי"ג הכוה"ש וא"ל פ"ל ול"מ לה"ר ממוה"ר ואיך אשא פנים לדבר אל בני המלך ממה"מ ולעוררם על"ע רוחניים, וכנראה שדברים היוצאים מתוך ל"ט אינם נקלטים בתוך ל"ט ולכן אין שומע לי ואין שם על לב וכנראה שהדברים רחוקים הרבה מנקמה"א ולכן אינו

נשמעין, עכ"ו נפשי בשאלתי ואבנה גם אנכי בזכות הרבים.
עם ד' חזקו ונתחזקה וכאיש אחד בלב אחד לאבשב"ש איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמרו חזק להתחזק בהתמדה בלמוד התורה ובכונת הלב בתפלה וביור"ש בכל מעשנו ועסקינו, ואין לך אדם שאין לו שעה וכאו"א יקח לו שעה של עשר דקות לפחות בכל יום לחשבון נפשו על מצבו הרוחני, כי זה כל האדם ומי שאין לו-לעצמו שעה אינו אדם, כמאמרו"ל אין לך אדם - מי שהוא בגדר אדם - שאין לו - לעצמו לחשבון נפשו - שעה.
ויהי שנוכה כולנו יחד להכלל בכלל הכתוב את א' ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם, ובמינם קדושים אלו שבו נתגלה ומתגלה בכל שנה ושנה אור הגנוז נוכה כולנו יחד להתגלות כבוד מלכותו יתברך עלינו ואור חדש על ציון תאיר ונוכה כולנו יחד במהרה לאורו.
דיקום דורש שלומכם וטובכם כה"ל וחקוקים בתוונא דלכאי לטובה ולברכה

שיחת קודש המשך מעמ' א'

הנה הדבר ברור ומוזן שאין לנו שום השגה ואין אנו יכולים להשיג כלל את מעלתם וקדושתם של שבטי י-ה הקדושים. הם היו גיבורים אדירים, וכך גם האבות הק' היו גיבורים אדירים, וכן כל האושיפיון קדישיון, על יעקב אבינו ע"ה התוה"ק מעידה שגלגל את האבן שעל פי הבאר כמי שמעביר את הפקק מעל פי צלוחית, להודיעך שהיה גיבור ומוחו גדול. ואת כל עוז גבורתם הקדישו לעבודת השי"ת.

וכך גם החשמונאים הקדושים, שהיו גיבורים אדירים ויצאו להלחם כנגד מלכות יוון, וגם כשא' מהם נפל ונסתלק במלחמה, לא היה מחמת זה מחמת חולשתו, אלא מפני שהיוונים באו ברבבות אלפי אנשי צבא, ובאו למלחמה כשהם רזובים על גבי פילים אדירים, וזבל הפילים היה רב כל כך שהיה סמנה לטבוע בהם, וא' מהאחים החשמונאים הק' לא ידע, ורץ במקום שהיה שם זבל הפילים ונטבע שם ומת על קידוש ה', כי הלא רץ למלחמת ה' צבאות להציל את בני ישראל ברוחניות ובגשמיות מהיוונים הרשעים, ועיקר הדגש של מלחמת היוונים היה על עניני רוחניות רח"ל. ומתתיהו אביהם היה על יצא כשהוא חגור בהרב והרג בשונאים עם רב, כן יאבדו כל אויבך ה', ואף שהיה זקן, היה גיבור חיל. ואת כל גבורתם הקדישו לבורא כל העולמים.

וגם על השבטים הק' מוזב במדרשים עוצם גבורתם וכוחם שהיה להפליא, ואיתא בילקוט (פרק מ"ב רמז קמח) שכאשר יוסף הצדיק לקח את שמעון ואסר אותו לעיני אחיו, שנתמכין יוסף להפריד את שמעון מלוי שמא יתיעצו שניהם להרוג אותו, כי היו גיבורים אדירים, ואף שגם הוא היה גיבור, חשש שאם המשך בעמ' ג'

דברים נפלאים הכנה להנוכה מרבינו שיליט"א

ההכנה להנוכה זו התורה הקדושה יר"ש ומידות טובות, כי נר מצוה ותורה אור.
כל אחד תלוי בשני, ע"י נר מצוה זוכים להתעלות לתורה אור וע"י תורה אור זוכים לנר מצוה, שמביא התעלות אחד אל השני, ה' ברו"ר ישפיע על כולנו אור התורה ואור ההנוכה ואור הגנוז.
תמיד יש לזכור כי ימי ההנוכה זה זמן מיוחד לעליה לתשובה לנדהים הגדולים ביותר.
כדאי בספרים שכביכול המלך אבינו שבשמים יורד למטה מעשרה טפחים ומעלה את כולם. שכביכול יורד לבחינה הנדחת ומעלה את כולם לבחינות הגדולות.
הכל בעו"ה יכולים לימות מתוך אור ההנוכה להגיע פון די נידעריגסטע בחינה צו די העכטסטע בחינה ע"י כח של אור ההנוכה והתורה.

סיפר כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיע"א, ששמע מזקני הדור הקודם, שלאחר פטירתו של הרה"ק ה' יסוד העבודה ז"ע מסלונים לא היה ביד חסידיו להכריע מי ימשיך את עול ההנהגה (כי כמה מצאצאיו היו ראויים לאותו איצטלא), לבסוף קיבלו עליהם את מרות של הרה"ק ה'דברי שמואל ז"ע (בנו של רבי מיכל אהרן צ"ל) משום מעשה שהיה, **וגופא** דעובדא הכי הוי, במשך כל השנה כולה היה ה'דברי שמואל עסק במצות נרות חנוכה, כשהוא עומד על סדר כתיבת הזיתים, בודק ומגיש בזירות יתירה להוציא מהם שמן זית זך מובחר בלא שמרים, וכן הכין את הפתילות בדביקות עצומה, וכל שכן בשעת ההדלקה היה פניו בוערים כלפידים ומדליק את הנרות בדביקות עצומה בל יתואר. **פעם** אחת ניסע לשוהת בצל זקנו הרה"ק בשבת חנוכה, ו'אכסנית'ו הייתה בחדר הסמוך לבית המדרש, בערש"ק בעוד היום גדול התחיל להכין את הנרות בביגה ובדביקות כדרכו בקודש, ורק כשהכל היה מוכן ומזומן, עלה לבית זקנו ה'יסוד עבודה' - להביט בעבודתו בהדלקת המנורה, **ככלות** זקנו את העבודה, מיהר ה'דברי שמואל' לירד לביהמ"ד כדי להדליק את נרותיו, אך לתדהמתו מצא שמאן דהו כבר הדליק את המנורה, מיד נענה מתוך גבורת הנפש ביישוב הדעת - 'אה, כבר הדליקו את המנורה', הבו לי נרות אחרים, אך מחמת דוחק השעה לא מצאו כי אם נר אחד של חלב בלבד, נטל את הנר ואמר בפשטות השעה מאוחרת, נו, הבה נדליק נר איש וביתו', הדליק את הנר, ויותר לא דיבר או חשב על הנעשה.
משראו זקני החסידים גלות זו, החליטו כולם פה אחד שהוא הראוי לאותו איצטלא, לקבל על עצמו להמשיך ולפאר את השלשלת הקדושה של אבותינו, ולא מחמת יגיעתו והכנותו בכל השנה כולה לקראת ההדלקה של ימי חנוכה, אלא משום אותו מאורע שלא הדליק את המנורה ולא בא לכלל כעס.

ומסרתי אותם לרועה נאמן הוא משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו אמן כן יהי רצון. (בת עין) *

עוד על דרך רמז אפשר לרמוז בפסוק זה ענין נר חנוכה שאמרו חז"ל (שבת פא): שמצוה להניחו ברשות הרבים משום פרהסיא פרוסומא ניסא, ואמר רבי יהודה בנר חנוכה שהניחו ברשות הרבים והזיק פטור, לפי שברשות הניחו. וזו תמיד עולה מנין שמן נר. (קול שמה, פרשיסא)

למען הציל אותו מידם (לו, כב)
ולכאורה איך כתוב על ראובן למען הציל אותו מידם, אם השליכו לבור נחשים איה ההצלה.
י"ל על פי מה שאמרו (תמיד פ"א מ"ד) הולך במזרחו של כבש כעשר אמות וכו', ועיין שם בתוס' יו"ט [ד"ה הלך] שהקשה הא בעינן ושמו אצל המזבח [צו ג] והיה לו לקרבו אצל המזבח ועדיין הוא רחוק ממזבח כ' אמה. וכתב מדכתיב [קידא א, ש"ג] והשליך אותה אצל המזבח ולא מקרי השלכה פחות מכ' אמה, עיין שם, ועיין במעילה (י"א ע"ב) ובתוס' ד"ה יישון. ומעתה דכאן כתוב וישליכו אותו הבורה ואין השלכה פחות מכ', ויותר מכ' לא שלטה בו עין כמו שאמרו בריש סוכה [ג], ולכן לא ידעו שיש בו נחשים.
ויש לפרש בזה סמיכת המימרות בשבת (כ"ג) נר חנוכה שהניחו למעלה מכ' פסולה, והסמך מים אין בו אבל נחשים יש בו, ומכל מקום לא קשה דכתיב (וישב ל"ו, כ"ב) למען הציל אותו מידם, מדכתיב [שם פ"ד] וישליכו על כרחך יותר מכ' אמה, ולכן לא ראה ראובן ולא ידע שיש בו נחשים, ושפיר העיד עליו הכתוב למען הציל. (פרדס יוסף)

הכר נא למי החותמת ביאור מופלא על חנוכה מהפרשה

לפעמים נגד רצון הבורא ב"ה הוא רק מחמת רוב טרדת הזמן וטרדת הפרנסה ושאר מאורעות של בני האדם, אבל באמת בפנימיות הלב דבוקים אנחנו בגודל חיבה ותשוקה רק לבורא עולמים ב"ה, ותאמר עוד לבורא עולמים ב"ה ראייה אמיתית לזה, הכר נא למי החותמת, מרמז על השמן של נרות חנוכה, שהיה חתום בחותמו של כהן גדול (שבת כא:), והפתילים מרמז על הפתילות של נר חנוכה, והמטה מרמז על הכלי של נר חנוכה, כידוע כי תיבת המט"ה עם הכולל גימטריא כל"י. פירוש, מהמצות נר חנוכה שאנו מקיימים כמצות רצונך הקדוש, היא ראייה מפורשת שאנחנו הולכים רק אחר רצונך, וחשוקים ודבוקים רק בך ולא ח"ו וכו', רק מה שאנחנו עושים לפעמים נגד רצונך הוא רק מחמת ה"ל.
ויאמר יהודה, הוא הבורא ב"ה.
צדקה מומי. כביכול אני חייב בזה (ע' רש"י ז"ל), היינו הבורא ב"ה מודה להם שהמה צודקים, כי אני רואה שהאמת הוא שהמה דבקים רק ב', ומה שהמה עושים לפרקים נגד רצוני ח"ו, הוא רק מחמת כי על כן לא נתתיה לשלה בני, ר"ל תיבת של"ה מרמז על משיח צדקנו, כמאמר הכתוב (בראשית מט-ז) עד כי יבוא שילה, היינו מחמת שזה זמן רב שלא נתתי

רמזים בפרשת וישב על חנוכה הבעל"ט

ויהי כמשלש חדשים וגד ליהודה לאמד ונתה תמר וגו' (לח כד -כו).
הנה איתא בכתבי האר"י ז"ל (תמה"י להנוכה, ע' ח"ג רנח. ומ"ש ע"י בס' מאיר עיני הכמים ש"פ ג"כ) שיעקר סוף גמר החתימה היא בחנוכה.
אם כן נוכל לומר שזה מרומז בפסוקים אלו עד"ו, ויהי **כמשלש** חדשים, היינו מראש השנה עד חנוכה, שאז עיקר גמר חתימה (שהם קרוב לג' חדשים),
וגד ליהודה על כן בא המקטרג על בני האדם לפני בורא עולמים ברוך הוא, שהוא מרומז בתיבת יהודה (ע' ו"ה"א פ"ט ע"ב).
לומר ונתה תמר כלתך, היינו כנסת ישראל שדמתה לתמר (שמ"ד לו-א), שהיא מכוונה בשם כלה (פס"פ פ' לו), ונתה וסרה ממך, והלכה אחר זוגנה, ולא די לה בזה שהלכה אחר תאות לבה הרע,
אלא שגם היא הרה לזנונים, הרה היא בחינת דביקות, היינו שמעצמה היא דבוקה תמיד בתאוותה בלי שום גורם לזה. **ויאמר יהודה**, הוא הבורא ב"ה.
הציאותה ותשרף עבור זה, שבלא שום גרמא ומניעה היא הרה לזנונים רק מעצמה היא הרה ודבוקה לתאוות לבה הרע.
היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר, בהתנצלות של אמת, ששקר ענה השטן בזה שמקטרג על בני האדם שהמה דבוקים בגודל תשוקה לתאוות רעות, כי האמת הוא כך שרק **לאיש** אשר אלה לו אנכי הרה,
פירוש, שאנחנו עמו דבוקים רק בבורא עולמים ב"ה שהוא מקור החסד, וגמטריא אל"ה ל"ו, ומה שאנחנו עושים

עבודת קודש

מפ"ק כ"ק מרן רבינו שליט"א

על שחרור והצלת הרה"ק בעל התניא והרה"ק ה"דברי יואל מסאטמאר והרה"ק רבי יוחנן מקארלין ז"ע לכבוד יומא דהילולא

יום שחרור והצלת הרה"ק בעל התניא זי"ע - י"ט כסלו

יום י"ט כסלו הוא גם יום השחרור של הרה"ק בעל התניא זי"ע, ואצל חסידי חב"ד לדורותיהם י"ט כסלו הוא יום טוב, ויש לדעת שביום שצדיקים זכו לישועה וגאולה הוא באמת יום טוב, ועז"נ 'הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי' (תהלים קמב, ח).

והאי יומא רבה דקא גרים, וצריך לשמוח ולהודות להשי"ת עד אין סוף על התשועה הגדולה שעשה ביום הזה, כי כל זמן שהרה"ק בעל התניא היה במאסר, אף שבדאי עבד את השי"ת באופן שאין לנו השגה ואין אנו יכולים להשיג, מ"מ לא היה בכוחו להשפיע על קהל עדת חסידיו באמירת המאמרים הק' וכו', וכאשר יצא לחירות, המשיך באמירת המאמרים הק', ויעזור השי"ת וירחם וישמור תמיד ויציל תמיד אותנו ואת כל הצדיקים ואת כל ישראל בכללות ובפרטות בבריאות השלמות.

הרה"ק בעל התניא זי"ע היה ממאורי החסידות וצעיר התלמידים של הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע, ויום זה היה יום טוב לחסידיו של הרה"ק בעל התניא זי"ע, ופ"א התבונן הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע על התלמידים ועל הרה"ק הבעל התניא, והתבטא 'אזא גרויסער באשעפער אין אזא קליינעם און אזא דארן גוף', הנשמה היא חלק אלק ממעל, וכוונתו היתה שנשמה גדולה וקדושה של הרה"ק בעל התניא שוכנת בגוף קטן כזה.

ידוע בשם צדיקים, שכאשר היה הרה"ק הבעל התניא זי"ע בבית האסורים, עמדו בעולם העליון הבעש"ט הק' יחד עם הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע והתחננו לבטל את הגזירה מעל הרה"ק בעל התניא זי"ע ופעלו שישתחרר מבית האסורים ויצא לחירות עולם, וביום זה שהוא יומא דהילולא של הרה"ק המגיד באותו יום פעלו עבורו את השחרור.

וכשהיה הרה"ק בבית האסורים, הצדיק עליו את הדין, ובטח בהשי"ת שיצילהו כשם שהוא מציל את הצדיקים, כמש"נ 'רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ה' (תהלים לד, כ) ולכאול צריך להבין אף שלבסוף ה' מציל אותם, אבל הרי לכאול היה טוב יותר אם לא היה הצדיק סובל רעות מתחילה כלל. אמנם הצדיקים סובלים בעוון הדור, והוא כמו שמן זית שכדי שיצא השמן חובטים בזית וכך יוצא שמן זית זך, כך לפעמים סובלים הצדיקים עבור כלל ישראל 'מחולל בפשע', אבל הם יודעים שלבסוף 'ומכולם יצילנו ה'. ואכן זכה הרה"ק בעל התניא זי"ע לצאת מתחת יד הרשעים וביום הזה נגאל, והיתה שמחה גדולה לכל בית ישראל בכלל, ובפרט לחסידי חב"ד. וכפי שכבר ביארנו, זהו דבר מובן שאין לנו שום השגה ואין אנו יכולים להשיג את גדל קדושתם של הצדיקים, אך מכל מעשי הצדיקים צריכים אנו לבוא לידי התעוררות תשובה.

עבודת הקודש של הרה"ק בעל התניא זי"ע היתה למעלה מהשגת אנוש, מי ידמה לו ומי ישווה לו.

ומסופר שכאשר הרה"ק בעל התניא עמד בתפלה בחדרו, היו מכסים את דופני החדר בכסתות ושמיכות פוך, מפני שברוב התלהבותו היה מנענע ראשו מאוד והיה עלול המשיך בעמ' ד'

יהיו יחד יגברו עליו. ולכן ביקש יוסף מפרעה שישלח שבעים גיבורים, וכיון שקרבו הגיבורים אצל שמעון נתן עליהם בקולו ונפלו כולן לפניו ונשברו שיניהם. היה עומד מנשה אצל אביו אמר ליה קח אותה השלשלת ושים בצוארו והכהו מכה אחת ונתנה עליו, אמר שמעון מכה זו של בית אבא היא, 'דאס איז א היימישע פאטש'. ובדאי אין לנו שום השגה בגדלותם וגבורתם של השבטים הקדושים והטהורים.

ואמנם אף שהצליח מנשה לאסור את שמעון, מ"מ לא אסרו אלא לעיניהם, כדאי' במדרש והובא ברש"י שם, שלא אסרו אלא לעיניהם של השבטים, אבל כיון שייצאו הוציאו והאכילו והשקהו. מי הוצרך לאסרו מהטעם הנ"ל שחשש שיתיעץ להרוגו, אך נשחלפה הסכנה מיבדו כבוד גדול ונתן לו כל מעדני מלכים, אלא שלא נתן לו רשות לעזוב את ארץ מצרים.

כי באמת כל מה שהטרידים לא היה אלא רק לטובתם, כדי שיתכפר להם חטא המכירה, שהרי אפי' אחר כל הפעולות שעשה יוסף, עדיין נגזרה על כלל ישראל גזירת עשרה הרוגי מלכות, ואילו לא היה עושה יוסף את כל הפעולות הללו, מי יודע איזה מחיר כבד וקשה כלל ישראל היו חייבים לשלם על זה לאורך כל הדורות, ה' ירחם.

ולא זו בלבד, אלא שבאותו הזמן שיוסף הצדיק ציער את אחיו נצטער גם הוא צער גדול עד אין שיעור, וכשראה את צערם וכאבם נאמר (בראשית מב, כד) 'ויסוב מעליהם ויבך', מי לא היה מסוגל לראות את צערם, 'אוי האט ער מיט געמאכט, דער יוסף הצדיק, וזיי וזיי...' ונכנס לבכות לפני הבורא כל העולמים, לבקש את כל הישועות עבור כלל ישראל, 'יוסף הוא המשביד לכל עם הארץ' (בראשית מב, ו) והתחנן לפני ה' שירחם על אביו ועל אחיו, ואחר כך התגבר ויצא בגיינוני מלכות בכל תוקפו והדרו, ושוב התנכר אליהם והצליח להסתיר היטב את אשר בלבבו, ושוב דיבר עליהם ולקח מאתם את שמעון ואסר אותו לעיניהם. וכל זה היה גם כשחררו שוב למצרים וראה את אחיו בנימין, מיהר מי נכמרו רחמיו, ושוב ביקש לבכות 'ויבוא החדרה ויבך שמה', ובכה והוריד דמעות על גלות השכינה ועל גלות ישראל, ועל הגלות שישלחו למצרים, ושוב גם בפעם הזאת התגבר 'וידחץ פניו ויצא ויתאפק יוסף'. עד שהגיע המצב אחר שניגש אליו יהודה ודיבר עמו את כל הדברים, אז כבר לא היה יכול יוסף להתאפק.

יש מאמר צדיקים שאילו היה יוסף מצליח להתאפק עוד מעט, ולמשיך עוד קצת את הצער שעשה להם, או היה ממרק לגמרי את מעשה המכירה, והיה משפיע על כלל ישראל עוד ישועות, אבל זה היה למעלה מכוחותיו ולא היה יכול להתאפק יותר, ולכן ציוה שיוציאו כל איש מעליו, ואז נתגלה אל אחיו.

הילולא דצדיקא

- יום ו' כ' סלו** - רבי פייבוש מקרעמיניץ ב"ד דב בער ב' משנת חכמים (תקל"ה) רבי משולם פייבוש ב"ד אהרן משה הלוי הלר מו"בארו ב' יושב דברי אמת (תקנ"ה)
- רבי בנימין זאב וואלף סג"ל מאבלטא ב"ד שמואל - תל' ר"פ מקארלין (תקפ"ו)
- רבי דב בער מאושפיניץ ב' דברי צדיקים (תקצ"ח)
- רבי אברהם ב"ד ישראל מאיר הח"ח (תרנ"ב)
- רבי ברוך האגר ב"ד מנחם מנדל מוויניץ ב' אמרי ברוך (תרנ"א)
- רבי יוחנן ב"ד דוד טברסקי מורהמסטריוקא -"ם (תשמ"ב)
- שמעון בן יעקב אע"ה (ב' אלפים שו"ד)
- רבי יוחנן פערלוב מקארלין ב"ד ישראל מסטאלין (תשט"ו)
- רבי צבי פסח פראנק ב"ד יהודה לייב (תשכ"א)
- רבי יעקב קאפל הריף אב"ד ורובי תל' הנובי' ועוד ב"ד צבי מאלטענקונשטאט (תקצ"ו)
- רבי יוסף ב"ד בצלאל פרסבורג אב"ד מאטערסדורף - תפארת יוסף (תרפ"ד)
- רבי נפתלי הלברשטאם ב"ד יחזקאל שרגא משינאווא - אילה שלוחה (תרנ"ד)
- רבי יעקב מאיר ב"ד חיים פאדווא מבריסק - מקור מים חיים (תרס"ו)

- יום א' כ"ב סלו** - רבי אליעזר ב"ד אליה אשכנזי ב' מעשי ה' (ה שמ"ז)
- רבי משה רוקח אבד"ק זבאריש וזלאטשוב ב"ד אלעזר אמסטורם הגאון ב' מעשה רוקח (תק"ד)
- רבי פינחס מאוסטראה ב"ד יעקב (הרב ייבי) יוסף (תקס"ו)
- רבי יואל אשכנזי מוולאטשוב ב"ד משה דוד מוטולטשאווא - שו"ת מהר"י אשכנזי.
- רבי אלעזר ב"ד משה אליקים בריעה מקוויניץ (תרכ"ב)
- רבי יחזקאל ב"ד משה פאנעט ב' כנסת יחזקאל מדעש (תר"צ)
- מגיד המישרים רבי שבתאי בנימין ב"ד אריה יודלבוין (תשנ"ו)
- מגיד המישרים רבי שלום מרדכי ב"ד יצחק הכהן שברדון (תשנ"ח)
- רבי חיים כסאר זקן רבני תימן (תשנ"ח)
- רבי אברהם אלימלך שפירא מגרודני'נסק ב"ד ישראל חתן ר"י מקוויניץ (תשכ"ו)
- רבי יחיאל מיכל מגלינא ב"ד משה - חתן ר"מ מפרמישלאן (תרכ"ו)
- רבי משה פאנעט ב"ד מנחם מנדל מדעש (תרט"ד)
- רבי חיים חזקיהו ב"ד רפאל מדיני, בעל שדי חמד (תרס"ה)
- רבי יעקב יוקל ב"ד אהרן עטלינגר ב' ערוך לנה"במורי יעקב/מנחת ענין ועוד (תרל"ב)
- רבי יעקב ישראל ב"ד צבי הייטש - המגיד מקרעמיניץ - שבט מישראל (תק"ס)
- רבי יוחנן מטאלנא ב"ד דוד מרדכי (תשנ"ט)
- רבי חיים מאנטיניא ב' טל חיים ב"ד ברוך מוויניץ (תד"צ)
- רבינו אברהם ב"ד דוד הראב"ד בעל ה"השגות" ממשקוירא (ד, תתקנ"ה)
- רבי אלעזר ב"ד משה אליקים בריעה מקוויניץ (תרכ"ד - בלוח דברי בענין הביא יא"צ כ"ב כסלו תרפ"ד)
- רבי אברהם אב"ד פליסקוב - תלמיד הערבי נחל זמראשי החסידות בטבריה (תרל"א)

עובדות קודש המשך מעמ' ג'

להכות בראשו על הקיר, וח"ו יבוא לידי סכנה, לכן כדי שלא ינזק כיסו את הדפנות בכסותות שלא ינזק ראשו.

מהארון להכניסו אל תוך הקבר, נתגלה לעיניהם מחזה נורא שגופו הטהור היה שלם ומלא ממש בלי שום רקב ורימה וללא שום ריח רע, והמתעסקים בעבודת הקודש אמרו שנראה כמי שהוא ב' שעות אחר הפטירה.

הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע ציוה להרה"ק בעל התניא לחבר את השולחן ערוך שלו. חכה הרה"ק בעל התניא זי"ע להעמיד דור דעה של תלמידים הגונים שהתעלו במדרגות נפלאות של עבודת ה' שאי אפשר להשיג, וכן גם צאצאיו ממשיכי דרכו, האדמו"ר האמצעי והצמח צדק זי"ע, וכן כל שולשלת האדמוריים הצדיקים לבית חב"ד העמידו דורות דעה של עובדי ה', הם היו קודש לה', שאין לנו בהם שום השגה ואין אנו יכולים להשיג.

זקיה"ק הרבי הרמ"מ זי"ע ציוה לעשות נסיעות לציונו הק' בעיר טבריה ת"ו, ואמר ששם אפשר לפעול על התמדת התורה, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל לנצח, אכ"ר.

יום הצלת הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זי"ע - כ"א כסלו

הנה יום כ"א כסלו הוא יום הצלה של כ"ק מהר"י מסאטמאר זי"ע. ויש לדעת כי יום הצלה של צדיקים, הוא באמת יום טוב, והאי יומא רבה דקא גרים, וצריך לשמוח ולהודות להשי"ת עד אין סוף, על התשועה הגדולה שעשה ביום הזה, והשמחה היא על הצלת הגוף ועל הצלת הנפש.

ואף שבדאי ברור ופשוט שכל הצלה של צדיקים שהשי"ת מציל את הצדיקים מידם של הרשעים הארורים הוא ישועה גדולה, אך בפרט הדברים אמורים בהצלתו של הרה"ק הרבי מסאטמאר שהיתה הצלת היהדות, כי הוא היה רועה נאמן לעדתו, והוא הגבר אשר ברוב גדולתו וחכמתו וקדושתו זכה להקים עולה של תורה ויהדות וחסידות, ובנה חורבות עולם אחר המלחמה הנוראה, וקיבץ עם שרדי חרב והכניס בהם אידישקייט, והיה כידוע הקנאי האמתי לוחם מלחמת ה' ברמה, והעמיד הדת על תילה במסירות נפש בפועל ממש.

בהגדש"פ אומרים 'והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו וכו' והקב"ה מצילנו מידם'. ובדורינו עמדו הרשעים הארורים ורצו לכלותינו רח"ל בימי המלחמה הנוראה, והיה עת צרה ליעקב, אבל ממנה יושע, שהקב"ה הציל אותנו מידם, מתוך חשכת הלילה והצרות הנוראות, 'אמר שומר אתא בוקר'. ואי' בספה"ק שתיבת 'הצלה' הוא אותיות 'צהלה', שבהצלה הזאת 'שושנת יעקב צהלה ושמחה', וע"י הצלתו של הרבי מסאטמאר האיר אור גדול אחר המלחמה.

וצריך לבקש על העתיד שהשי"ת תמיד ישמור ויציל אותנו ואת חכמי ישראל ואת כל ישראל בכללות ובפרטות בבריאות השלמות, ויהיה תמיד צהלה ושמחה לכל בית ישראל, ונזכה כולנו יחד 'פועל' אלעס גוט' במידה טובה ישועה ורחמים, אכ"ר.

והתיישב בארצות הברית, וקבע את מושבו בשכונת ווילאמסבורג, ושמעתי שהרה"ק מסאטמאר זי"ע בשנה ראשונה שהיה בארה"ב התפלל בראש השנה בבית מדרשו של הרה"ק רבי יוחנן מקארלין זי"ע.

יש מאמר בשמו שאמר עה"פ בפרשת וישלח 'ויצו אתם לאמר כה תאמרן לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה' (בראשית לב, ה) ופירש"י גרתי בגימטריא תרי"ג כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים. וצריך להבין וכי יעקב אבינו התגאה בכך ששמר תרי"ג מצוות ולא למד ממעשיו הרעים, והלא דרכם של צדיקי אמת להיות ענוים ושפלים ולא לספר מעשיהם הטובים, ועוד קשה, וכי יעלה על הדעת שיעקב אבינו ע"ה בחיר שבאבות ילמוד ממעשיו הרעים של לבן ח"ו. ובתוה"ק יש פירושים עד א"ס. ופ"י הרה"ק רבי יוחנן מקארלין, שיעקב אבינו אמר דבר זה מתוך ענותנותו ושפלות רוחו, ואמר מתוך כאב, שאמנם שמרתי תרי"ג מצוות, אבל לא למדתי לעשות המצוה באותו 'ברען' והתלהבות, כפי שלבן עשה את מעשיו הרעים, ולא למדתי ממנו האיך לקיים מצוות, להבדיל אלף אלפי הבדלות.

וזאת צריך אדם ללמוד מהרשעים ועחבי התורה, האיך הם רצים בזרזות ובתשוקה לעשות את מעשיהם הרעים ללא ליאות ובלי תשישות כח, ומה הם להבליהם כך, עאכ"ו כ" שכן צריכים אנו לרוץ לעבודת השי"ת. וע"ז אמר דוד המלך ע"ה 'מאויבי תחכמי מצותך כי לעולם היא לי' (תהלים קיט, צח). זהו לימוד המוסר לכא"ו לרוץ לעבודת ה' בזרזות ובתשוקה ובהתלהבות אש קודש.

הוא היה איש קדוש ומצדיקי הדור, ורומם מאוד את החבורה של חסידי קארלין, וחיזק כנסתלק נטמן על תנאי בחו"ל, וכעבור שנה העבירו את גופו הטהור לארה"ק ונטמן בעיה"ק טבריא בבית החיים של תלמידי הבעש"ט הק' ותלמידי הרה"ק המגיד זי"ע.

וידוע שכאשר הובא הארון לבית החיים בטבריה ת"ו, והוציאו את גופו הטהור

זכותו יגן עלינו על כל ישראל לנצח, חכות כל צדיקי בית חב"ד יגן עלינו ועל כל ישראל לנצח, חכות כל צדיקי אמת יגן עלינו ועל כל ישראל לנצח, ויעזור השי"ת וירחם מען זאל האבן גע'פועל'ט אלעס גוט'ס, ויעזור השי"ת שנזכה כל אחד להיגאל כל אחד במה שנצרך, וכל אחד זיכה להיושע בכל הישועות שלמות כל אחד במה שנצרך, וישפיע עלינו שפע רב בגשמיות וברוחניות, וישפיע עלינו ועל כל ישראל פרנסה בהרחבה גדולה, תורה וגדולה במקום אחד, וירפא וישמח את כל שבורי לב, וירחם וישמור על כל ישראל בכללות ובפרטות, הן אותם הדרים בארץ הקודש והן אותם הדרים בכל מקומות מושבותיהם, וירחם עלינו ויתן לנו חיי בני ומוזני ריחי ואריכי בגשמיות וברוחניות, ויעזור השי"ת וירחם שנתעלה בהתמדת התורה ויראת שמים ומידות טובות, תורה עבודה וגמילות חסדים, מתוך א געזונטע שמחה שטענדיג, ונזכה לעבוד את השי"ת מתוך שמחה וטוב לבב מרוב כל. ויעזור השי"ת וישפיע על כל בית ישראל כל הרפואות השלמות רפואת הגוף ורפואת הנפש וברוחניות, ובקרוב נזכה לגאולה השלימה בביאת בית המקדש בב"א.

הרה"ק רבי יוחנן מקארלין זי"ע - כ"א כסלו (תשט"ז)

הרה"ק רבי יוחנן מקארלין זי"ע היה בן הרה"ק הינוקא מסטאלין זי"ע, בימי המלחמה הנוראה עלה בידו לברוח ליערות והתגלגל לפנים מדינת רוסיא ושהה שם עד סוף המלחמה, אחר המלחמה נשאר לבדו עם ילדה קטנה,

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>הונצח לעילוי נשמות האברך היקר פאר המעלות והמדידות, אוהב ונערץ בפי כל הר"ר זאב גד בן תמר ז"ל קייקוב ביום כ"ד כסלו תשמ"ב - ערב חנוכה. הנצב"ה</p>	<p>ברכת מול טוב הנו לשגר לידידינו שענוות חן נסוכה על פניו, הוגה ועומל בתורת ה' חוקרה מפנינים עדין הנפש ונעים הליכות הרה"ח ר' פינחס שמה גולדנברג שליט"א להגל שמחת נישואי הנדה עב"ג בשעטנ"מ"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת ושמחה מהם ומכל יוצ"ח, מתוך אושר ועושר, ויט"ו.</p>	<p>הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת אלטע עטיל בת בלומא גיטל תחי לרפ"ו ש זאריכות ימים ושנים טובות אמן</p>	<p>ברכת מול טוב נאמנה הנו לברך למע"כ ידידינו הדגול והנעלה, דבוק ומקושר לרבוה"ק, יקר הערך, ח"ה הרה"ח ד' ישעי אלוביץ שליט"א - ארה"ב ולבנו ידידינו הדגול והנעלה, יקר הערך הנה"ח ר' שמואל צבי הי"ו - ארה"ב להגל שמחת המנס הנכד - הבן לעול תומ"צ במז"ט ובשעטנ"מ"צ יהי רצון שיוכו נחת שישון ושמחה נא מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג, אכ"ר. נדב לרגל השמחה</p>	<p>לעילוי נשמת האי גברא יקירא שטרה במסירות ובהן גדול בהנמטת אורחים אצל ובמחיצת כ"ק מרן רביה"ק הרמ"מ זיע"א רבות בשנים בשיכון ה' ה"ה הרב אברהם ב"ר משה בודשטיין ז"ל מעין שמד נלב"ע כ"ג כסלו תשס"א. תנצב"ה. נא ללמוד לעילוי נשמתו היות שלא השאיר זרע בחייו</p>	<p>נדב לרגל יום ההצלה של הגה"ק האדמו"ר מסאטמאר זי"ע ב' רבני יואל שניצל מצפוני הרשעים הרמנים הנאצים ימ"ש שהל ביום כ"א כסלו</p>
---	--	--	--	---	---